

ELS VALORS DE L'ACUSATIU.

Doble acusatiu.

Alguns verbs llatins poden portar dos acusatius sense preposició en determinades circumstàncies. Cadascun d'aquests acusatius fa una funció diferent.

- **Acusatiu de persona i acusatiu de cosa.** S'utilitzen amb els verbs que signifiquen ensenyar (*doceo*), amagar (*celo*), demanar (*peto*), pregar (*rogo*), aconsellar (*moneo*)... El diccionari acostuma a indicar-ho: amb doble ac; amb dos ac; amb ac de cosa i de persona...

-**Grammaticam pueros** doceo. (Ensenyo gramàtica als nins.)

-Idcirco moneo **uos hoc**. (Per aquest motiu us aconsell això.)

Pel que fa a la traducció, l'acusatiu de cosa es manté com a CD, però el de persona es tradueix com un CI.

- **Acusatiu complement directe i acusatiu predicatiu del complement directe.** Aquesta construcció es fa servir amb els grups de verbs següents: *appello*, *nomino* (anomenar), *uoco* (cridar), *iudico* (jutjar), *creo* (elegir), *facio* (fer), *existimo*, *habeo*, *duco* (considerar, opinar)...

-**Ancum Marcium regem** populus creauit. (El poble va elegir Anc Marci com a rei.)

-**Iustitiam** erga parentes **pietatem** nominamus. (Anomenam la justícia cap els familiars pietat.)

- **Acusatiu complement directe i acusatiu complement circumstancial de lloc.** Es fa servir aquesta construcció amb verbs compostos de la preposició *trans-*: *traduco*, *transporto*, *traicio* (transportar, passar a l'altra banda de).

-Agesilaus **Hellespontum copias** traiecit. (Agesilau va passar les tropes a l'altra banda de l'Hel·lespont.)

Acusatiu de direcció.

Fa la funció de **complement circumstancial de lloc cap a on**. S'expressa en acusatiu tot sol quan és un nom de ciutat o es tracta dels substantius *domum* (a casa), *rus* (al camp), *humum* (a la terra).

-Caesar **Romam** uenit. (Cèsar va venir a Roma.)

-Hostes post proelium **domum** redierant. (Els enemics havien retornat a casa després de la batalla.)

Acusatiu d'extensió.

Es pot referir al temps o a l'espai. El primer és un **complement circumstancial de duració en el temps**; el segon, un **complement circumstancial de mesura**.

- En l'espai: indica mesura o dimensió, espai recorregut o distància.
  - Erat eo loco fossa **pedes quindecim**. (En aquell lloc hi havia una fossa de quinze peus.)
  - Decem milia** passuum progressi sunt. (Van avançar deu mil passos.)
  - Hostes **duo milia** passuum aberant. (Els enemics estaven lluny una distància de dos mil passos.)

- En el temps: indica quant dura l'acció.
  - Romulus **septem et triginta annos** regnauit. (Ròmul va regnar trenta-set anys.)